

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Niels Petersen har Ordet for en kort Bemærkning.

Niels Petersen: Det ærede Medlem Hr. Pürschel fremkom atter i Aften med en Paastand om, at jeg skulde have sagt, at Militæret nok maatte skyde, men ikke slaas. Da det ærede Medlem første Gang fremkom med denne mærkelige Paastand, gik jeg ud fra, at det var et af de barokke Indfald, vi, der har siddet i Militærkommissionen, jo var ret vant til fra hans Side, men da han nu gentager det, er der dog maaske Grund til at fremhæve, hvad jeg har sagt om den Sag. Jeg har sagt, at de Opgaver, det danske Militærvæsen var i Stand til at løse, var politimæssige Opgaver, ene og alene politimæssige Opgaver. Og naar man saa har sagt: Ja, men der kan dog finde Sammenstød Sted, hvor det kan blive nødvendigt at bruge Magt — har jeg svaret baade i Kommissionen og her i denne Sal, at Politiet kan jo — det har vi set adskillige Gange ogsaa herhjemme — komme i det Tilfælde, at det maa bruge Magt, men af den Grund har jeg aldrig hørt nogen paastaa, at Politiet maatte siges at være beregnet paa at udføre egentlige Kampopgaver. Det er det, vi atter og atter fremhæver, at vort Militær kan ikke løse egentlige Kampopgaver, vi kan ikke indlade os paa noget, man kalder effektivt Forsvar, og at naar man gør det, saa føres man fra Neutraliteten direkte ud i Krigen. Det har jeg fremhævet saa klart og tydeligt, at jeg tror, enhver i denne Sal, der har hørt det, vil være klar over Forholdet. At det ærede Medlem Hr. Pürschel ikke har kunnet forstaa det hverken i Kommissionen eller her i Salen, maa jeg jo saa se at trøste mig over.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Holstein har Ordet for en kort Bemærkning.

Holstein: Det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen bebrejdede mig, at jeg er modig paa Talerstolen, men bange ved Afstemningerne. Da jeg saaledes ser, at det ærede Medlems Hukommelse svigter ham, skal jeg blot oplyse ham om, at jeg i de to Aar, jeg har siddet i Folketinget, to Gange i store Principssager har afholdt mig fra at stemme, hvor hele mit Parti stemte en bloc. Den ene Gang var ved den udenrigsministerielle Tjenestemandslø; da holdt jeg mig paa Tilskuerpladsen, medens mit Parti stemte. Den anden Gang var ved Arbejdsløshedsforsikringsloven, saaledes som den

vedtoges i Folketinget første Gang i Efteraaret. Da sad jeg ned hele Tiden, medens mit Parti stemte en bloc. Da Dagsordenen i Anledning af den højtærede Indenrigsministers modsigende Arbejdsløsheds-cirkulærer kom til Afstemning, stemte jeg med mit Parti med den udtrykkelige Motivering, at Dagsordenen ikke indeholdt noget som helst Tillidsvotum til Indenrigsministerens modsigende Cirkulærepolitik. Fjerde Gang, hvor der kan være Tvivl om, hvorvidt jeg kunde have taget et andet Standpunkt ved Afstemningen end det, jeg havde forfægtet paa Talerstolen, var i Spørgsmaalet om Harald Bergstedts Udstregning af Finansloven; da var som bekendt baade Venstre og det konservative Folkeparti uenige, og da afholdt jeg mig sammen med mine Partifæller fra at stemme. Det er alt, hvad der foreligger om Forskellen mellem min Holdning paa Talerstolen og ved Afstemningerne.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Sundbo har Ordet for en kort Bemærkning.

Sundbo: Det ærede Medlem Hr. Pürschel har ikke Ret i, at jeg har refereret Generalmajor Castenschiolds Pjece forkert. Jeg har slet ikke refereret den og har heller ikke givet mig ud for at gøre det. Hvad jeg har sagt, er, at den Aand, som gaar igennem Pjecen, nemlig den, at de unge skal uddannes til Soldater og til at gaa i Krig — det staar der udtrykkelig —, den Aand vil vi ikke have Ungdommen opdraget i. Vi vil ikke have Ungdommen opdraget til blind Lydighed, som der staar, eller til Disciplin baade her og der, og derfor vil vi ikke paa nogen Maade være med til at lade den Ungdomsskole, Generalmajoren arbejder for, træde ud i Livet.

I Anledning af, at det ærede Medlem talte om, at der var spist Femkronesedler paa Smørrebrød i Esbjerg, skal jeg sige, at det ærede Medlem refererer Historien forkert; naar han vilde fortælle en god Historie, kunde han gerne referere den rigtigt. Det var ikke Femkrone, men Tikronesedler. Men hele Historien er Løgn og forbandet Digt. Den er i sin Tid serveret af et uefterretteligt Højreblad. Det ærede Medlem skal derfor ikke fremtidig tro alt, hvad Højres Blade fortæller.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Pürschel har Ordet for en kort Bemærkning.

Pürschel: Det er mig noget gaadefuldt, hvorfra det ærede Medlem Hr. Sundbo kunde